

direktøren i saa Henseende. Det Svar, der er kommet, siger ikke meget. Arbejdsdirektøren svarer følgende: „Direktoratet skal med Hensyn til dette Forhold henvise til vedlagte af Arbejdsløshedskortets Fremstiller Olaf Barfod & Co. udarbejdede Fortegnelse“. Jeg vilde gerne have set denne Fortegnelse. Jeg har set efter i Arkivet, men kunde ikke finde noget dér; og da jeg spurgte Udvalgets Formand, hvor dette Materiale fandtes, sagde han, at han vidste det ikke, men han troede, at Ordføreren var i Besiddelse deraf; men i alt Fald har det ikke været mig muligt at faa fat i det. Jeg tror dog, at naar man retter saadanne Beskyldninger mod Arbejdsløsheds-kasserne, bør man ikke unddrage i alt Fald Udvalgets Medlemmer fra at blive bekendt med det Svar, der kommer fra Administrationen.

De Ændringsforslag, der nu foreligger her med Hensyn til nye Kontrolbestemmelser, betyder, set fra vort Standpunkt, at man har gjort Brud paa den Overenskomst, som vi sluttede om Loven af 22. December 1921. Det kan ikke nytte, at man kommer og vil fortælle, at det var Meningen, at det kun var forsøgsvis, man vilde prøve denne Ordning. Det gælder ikke. Denne Kontrolordning blev aftalt med alle de Partier, der sluttede Forliget. Og hvis man blot vil gennemlæse, hvad den højtærede Minister sagde ved Lovforslaget eneste Behandling her i Tinget, vil man ogsaa deraf faa den bestemte Opfattelse, at Ministeren nøje havde overvejet, hvorledes denne Kontrolordning vilde komme til at virke. Jeg vil med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Stykke af Indenrigsministerens Tale ved den nævnte eneste Behandling. Indenrigsministeren siger: „Det er jo en given Ting, at Arbejdsløsheds-kassen, naar Arbejdsforholdet maatte ophøre, og et nyt Kort altsaa skal udstedes til den vedkommende, der atter er blevet arbejdsløs, maa have en Meddelelse om, at dette Arbejdsforhold er afsluttet, og det paahviler da ogsaa Arbejdsgiveren umiddelbart efter, at Arbejdsforholdet er afbrudt, at tilstille Arbejdsanvisningskontoret Meddelelse derom, og dette lader da Meddelelsen gaa videre til Arbejdsløsheds-kassen. Det ligger i hele Kortsystemets Natur, at Arbejdsløsheds-kassen ikke vil kunne udstede til den vedkommende et nyt Arbejdsløsheds-kort, før denne Meddelelse fra Arbejdsgiveren er indløbet.“ Dette siger tilstrækkeligt til at vise, at Indenrigsministeriet og den højtærede Indenrigsminister nøje havde over-

vejet, hvorledes hele Kontrolsystemet skulde virke, hvorledes Kredsløbet skulde sluttet o. s. v., o. s. v. I et Cirkulære, der udstedtes fra Arbejdsdirektoratet ikke saa længe efter netop i Henhold til § 6, er hele denne Ordning fastslaaet. Arbejdsløsheds-kasserne er herigennem forpligtet til som Regel at undlade at udstede et nyt Arbejdsløsheds-kort til et arbejdsløst Medlem, forinden Meddelelse foreligger fra hans Arbejdsgiver om Arbejdsforholdets Ophør. Vi fra Arbejdsløsheds-kasserne har protesteret imod, at dette var rigtigt, thi det, som Forliget hvilede paa, var, at Arbejdsgiverne ikke skulde have Hals- og Haandsret over, hvorvidt der til en Arbejder kunde udbetales Arbejdsløshedsunderstøttelse eller ikke. Fra Indenrigsministeriet har man herimod gjort gældende, at ganske vist stod der ikke noget om det i Loven, men dette, at Indenrigsministeren havde udtalt de Sætninger, som jeg lige har oplæst, var ensbetydende med, at de skulde have Lovkraft; man havde Ret til fra Arbejdsdirektoratet gennem et Cirkulære at paalægge Arbejdsløsheds-kasserne ikke at udstede nye Kort, forinden der forelaa Meddelelse fra Arbejdsgiverne om, at vedkommende Arbejder havde gjort sig arbejdsløs. Det var altsaa ved Lovens endelige Vedtagelse, at den højtærede Indenrigsminister og Indenrigsministeriet var fuldstændig klare over, hvorledes deres Kontrolregler skulde virke. Jeg sagde før, at vi havde ikke anerkendt denne Fremgangsmaade, men vi havde stiltiende fundet os i den for ikke at skabe mere Uro paa dette Omraade; vi havde ikke anerkendt, at dette, at en Minister havde udtalt dette eller hint, var nok til at give det Lovkraft, naar blot vedkommende Minister ikke var blevet modsagt i Tinget. Det har vi, som sagt, ikke anerkendt, men fundet os i det, og vi har fra vor Side, saa vidt jeg ved, benyttet Arbejdsløsheds-kortet saaledes, som dette Kort skal benyttes.

Naar hele Systemet bristede, er det ikke Arbejdernes Skyld, saa er det, fordi Arbejdsgiverne ikke har villet opfylde Lovens Bestemmelser om Afmeldelsespligt, naar en Arbejder blev arbejdsløs. Derom siger Arbejdsdirektøren følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Fra Arbejdsdirektoratets Side er der ikke direkte begæret Politisager rejst, men Direktoratet har særlig under Hensyn til forventede Ændringer i de nugældende Regler for Arbejdsløsheds-kortet anset det for hel-